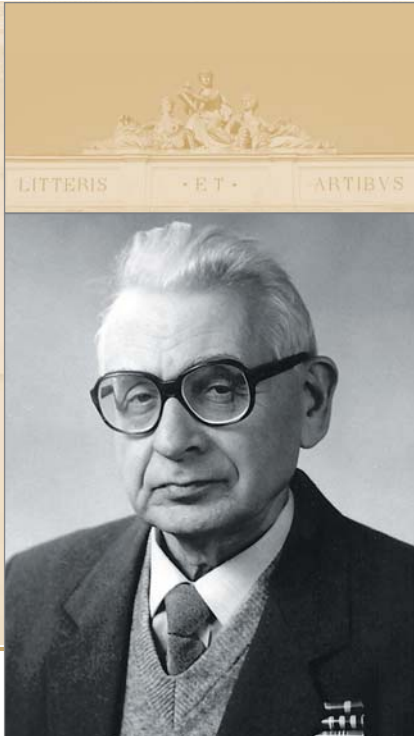

ГРИНЕВИЧ Феодосій Борисович

Випускник електротехнічного факультету (1953 р.)

Головний науковий співробітник
Інституту електродинаміки
НАН України

*Академік НАН України, професор,
доктор технічних наук, заслужений
винахідник УРСР, лауреат Державної
премії СРСР, заслужений діяч науки і
техніки України*

Народився 1 листопада 1922 р. У 1939 р., напередодні Другої світової війни, Феодосій Борисович розпочинає свій трудовий шлях учителем у сільській школі Хмельницької області.

Велика Вітчизняна війна (1941–1945) не пройшла повз юнака. Ф. Б. Гриневич служив у лавах діючої армії, був учасником штурму Берліна, за що нагороджений численними орденами і медалями: орденом Трудового Червоного Прапора, орденом Червоної Зірки (1945), медалями «За відвагу» (1945), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні» (1941–1945), «За взяття Берліна», «Двадцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «Тридцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «П'ятдесят років Збройних Сил СРСР», «За доблесну працю. В ознаменування 100-річчя із дня народження В. І. Леніна», «60-річчя Збройних Сил СРСР», «1500 років м. Києва» тощо.

У 1953 р. з відзнакою закінчив Національний університет «Львівська політехніка» за спеціальністю «Електричні вимірювання». У тому ж році вступив до аспірантури та за один рік достроково захистив кандидатську дисертацію. Далі Феодосій Борисович робить стрімкий зліт у науковій сфері: доктор технічних наук (1964 р.), член-кореспондент НАН України (1973 р.), академік НАН України (1979 р.).

Результати своєї професійної діяльності Феодосій Гриневич залишив по всьому Радянському Союзу. У 1958 р. брав активну участь у заснуванні Інституту автоматики та електрометрії Сибірського відділення Академії наук СРСР, а у 1962 р. — у становленні Інституту автоматики Академії наук Киргизької РСР.

З 1966 р. працює в Інституті електродинаміки НАН України, де протягом 41 року очолював відділ електричних і магнітних вимірювань.

Феодосій Борисович Гриневич — видатний вчений у галузі електроніки, електротехніки, прикладної метрології та електричних вимірювань, якого знає не лише науковий світ нашої країни. Він став засновником нового наукового напрямку — автоматизації високоточних вимірювань комплексних електричних величин. Ним були розроблені загальна теорія та методи варіаційних вимірювальних систем з різноманітними типами параметричної модуляції. Крім того, Феодосій Борисович заснував у Києві

наукову школу, яка займається дослідженням та створенням цифрових автоматичних вимірювальних приладів надвисокого класу точності. Ця школа отримала визнання світової наукової спільноти.

На базі теоретичних досліджень Ф. Б. Гриневича та його учнів була створена і впроваджена у серійне виробництво широка гама прецизійних автоматичних екстремальних мостів змінного струму (зокрема і перший в СРСР та один із перших у світі цифровий автоматичний міст), які забезпечують автоматичне вимірювання не лише параметрів комплексного опору, різних неелектричних величин, зокрема мікро- та макропереміщень, рівня рідин, температури, питомої електричної провідності (кондуктометрія) з надзвичайно високою роздільною здатністю та завадостійкістю. За останні роки на основі методів Гриневича розроблені прецизійні вимірювальні системи для метрологічного забезпечення енергетики, для технічної та медичної діагностики, а також надчутливі електронні перетворювачі для біосенсорних систем. На сьогодні нараховується близько сотні розробок наукової школи Ф. Б. Гриневича, з яких 35 впроваджені у серійне виробництво та 7 державних еталонів України.

Значну увагу Феодосій Борисович приділяє вихованню наукових кадрів, своїх послідовників. Під його керівництвом було підготовлено 7 докторів та більше 35 кандидатів технічних наук. Його науковий здобуток складають біля 400 наукових праць, серед яких більше ніж 200 наукових статей, 12 монографій та 175 авторських свідоцтв і патентів.

За визначний внесок у вітчизняну науку Ф. Б. Гриневич був відзначений багатьма преміями та нагородами: почесним званням «Заслужений винахідник УРСР» (1972), Державною премією СРСР у галузі науки і техніки (1976), почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України» (1992). Нагороджений Андріївською медаллю «Золота фортуна» (2001) та є почесним академіком Міжнародної інженерної академії (2002).

Зараз Феодосій Борисович є одним із керівників значного науково-технічного проекту зі створення національної еталонної бази України. Він і сьогодні активно продовжує свою наукову роботу, є головою спеціалізованої ради із захисту докторських дисертацій та членом редколегії кількох наукових журналів.